

Č. 12.154.

Pracovní právo: I. * Rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech č. 330/1921 Sb. není podle předpisů tohoto zákona kompetentní judikátně vysloviti, že zaměstnanec z práce propuštěný jest až do rozhodnutí rozhodčí komise o podané stížnosti zaměstnancem na dovolené. — **II.** Na podání stížnosti k rozhodčí komisi musí se závodní výbor usnésti ve schůzi řádně svolané a obeslané ve smyslu § 23 zák. o záv. výborech.

(Nález ze dne 20. listopadu 1935 č. 19.654/35.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 5546/26.

Věc: Firma »Sfinx, spojené smaltovny a továrny na kovové zboží, akc. spol.« ve F. proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v Lučenci (za zúč. závodní výbor firmy »Sfinx« a Marii T. ve F. adv. Dr. Ivan Sekanina z Prahy) o propuštění členů závodního výboru.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: Závodní výbor v podniku stěžující se fmy podal k rozhodčí komisi podle zák. o záv. výborech v L. dvě stížnosti. V první, datované 27. června 1932, navrhoval na základě usnesení závod. výboru, učiněného — jak se ve stížnosti praví — ve schůzi, podle předpisů svolané, s podrobným odůvodněním, aby rozhodčí komise vyslovila, že propuštění člena záv. výboru Ladislava K., které fma provedla bez souhlasu rozhodčí komise, je nezákonné a připojil ještě další návrhy, jež se dnešního sporu netýkají. Ve druhé stížnosti, datované 30. června 1932, navrhoval záv. výbor na základě usnesení, učiněného — jak se ve stížnosti praví — v řádné schůzi, aby rozhodčí komise vyslovila, že propuštění člena záv. výboru Marie T., které fma provedla bez souhlasu rozhodčí komise, se pokládá za zrušené, ježto k propuštění neměla fma důvodu podle § 120 zák. č. 259/1924. — — — —

O těchto stížnostech konala rozhodčí komise jednání dne 23. září 1932.

Dvěma samostatnými nálezy z 23. září 1932 rozhodla rozhodčí komise o podaných stížnostech takto:

1. Fma Sfinx nebyla oprávněna propustiti Ladislava K., ježto nebyly v jeho případě dány důvody, uvedené v § 120 zák. č. 259/1924, a měl býti vzhledem k tomu, že jde o člena záv. výboru, vyžádán k jeho propuštění souhlas rozhodčí komise podle § 22 zák. č. 330/1921; tento souhlas však rozhodčí komise fmě neuděluje, takže v důsledku toho nastávají pro K. práva, jako kdyby byl ode dne propuštění na dovolené. O ostatních petitech stížnosti záv. výboru odmítla rozhodčí komise rozhodovati pro svou nepříslušnost.

2. Fma Sfinx nebyla oprávněna propustiti Marii T., ježto nebyly v jejím případě dány důvody, uvedené v § 120 zák. č. 259/1924, a měl býti vzhledem k tomu, že jde o členku záv. výboru, vyžádán k jejímu

propuštění souhlas rozhodčí komise podle § 22 zák. č. 330/1921; tento souhlas však rozhodčí komise fmě neuděluje, takže v důsledku toho nastávají pro T. práva, jako kdyby byla ode dne propuštění na dovolené, a to tím spíše, když jde o zaměstnankyni déle nežli 3 roky v závodě nepřetržitě zaměstnanou. — — — —

O stížnostech, na tato rozhodnutí podaných, uvažoval soud takto: — — — —

Stížnosti vytýkají jako formální vadu, že záv. výbor neusnesl se legálním způsobem na podání stížností k rozhodčí komisi, ježto ke schůzi záv. výboru, na níž stalo se usnesení o podání stížností, nebyla fma písemně pozvána, a že tato námitka, vznesená již v řízení před rozhodčí komisí, nebyla v tomto řízení vyvrácena.

Námitka tato je důvodná. Ačkoliv st-lka podle jednacích protokolů, ve správních spisech založených, již ve správním řízení uvedenou námitkou se bránila, nezaujal žal. úřad k této námitce její žádného stanoviska. Toto opomenutí tvoří podstatnou vadu řízení, neboť řádné svolání schůze záv. výboru je podle § 23 zák. o záv. výborech č. 330/1921 předpokladem platnosti jeho usnesení, a měla tedy rozhodčí komise vzhledem k uvedené námitce st-lky zkoumati, zda předpoklad onen byl splněn. Neučinila-li tak, je rozhodnutí její vadné (srv. Boh. A 5546/26).

Bezdůvodně však vytýkají obě svrchu uvedené stížnosti, že rozhodčí komise nebyla kompetentní řešiti otázku, zda zaměstnavatel byl oprávněn propustiti zmíněné členy záv. výboru podle § 120 živ. zák. č. 259/1924. Rozhodčí komise neřešila tuto otázku judiciálně, k čemuž arci kompetentní by nebyla, nýbrž pouze prejudiciálně, aby mohla rozhodnouti o otázkách, jež spadají do její kompetence a byly na sporu, totiž bylo-li zapotřebí jejího souhlasu k propuštění jmenovaných členů záv. výboru podle § 22 zák. o záv. výb., a zda fma, propustivši uvedené zaměstnance bez tohoto souhlasu rozhodčí komise, neporušila cit. zákonný předpis. K takovému pouze prejudiciálnímu řešení otázky existence důvodů podle § 120 živn. zák. rozhodčí komise kompetentní byla. Neprávem dovolává se stížnost zdejšího nál. Boh. A 2347/23, v němž bylo vysloveno, že rozhodčí komise není oprávněna judikátně rozhodovati, zda propuštění členů záv. výboru mělo za následek zrušení pracovního poměru, neboť v případech, o něž jde, rozhodčí komise nejudikovala o tom, zda pracovní poměr byl výpovědí danou členům záv. výboru zrušen, nýbrž zůstala zcela v rámci své zákonné působnosti a zkoumala pouze, zda výpovědí tou byl porušen zákon o záv. výborech.

Stížnost v souvislosti s uvedenou námitkou uvádí však také, že člen záv. výboru Ladislav K. sváděl dělnictvo v oddělení, kde pracoval, k neposlušnosti, k zprotivení se proti správě závodu a k nezákonným skutkům, a proto že podle poslední věty § 22 zák. o záv. výb. nebylo k jeho propuštění zapotřebí souhlasu rozhodčí komise. Totéž tvrdí stížnost o propuštění Marie T. V těchto vývodech dlužno spatřovati námitku, že rozhodčí komise svrchu uvedenou prejudiciální otázku rozřešila věcně nesprávně.

Žal. úřad zamítl stejné námitky st-lky, již v řízení správním vznesené, proto, ježto nebyly dány důvody, uvedené v § 120 živn. zák. Proč tomu tak je, neuvedl. V tomto nedostatečném odůvodnění spočívá však rovněž podstatná vada řízení, neboť tato neúplnost rozhodnutí znemožňuje soudu přezkoumání nař. rozhodnutí v tomto bodě, pokud je přezkoumání to v rámci § 6 zák. o ss přípustné.

Stížnosti vytýkají nař. rozhodnutím dále nezákonnost, a to ve výroku, že s propuštěnými členy záv. výboru je nakládati tak, jako by byli ode dne propuštění na dovolené. Stížnosti tu namítají, že žaloby (recte stížnosti k rozhodčí komisi) v tomto smyslu nebyly podány, že také lhůty předepsané v § 3 lit. g) zák. o záv. výb. nebyly dodrženy, na čemž prý nic nemění okolnost, že zástupce záv. výboru při ústním líčení žádal, aby bylo rozhodnuto také podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb.

Nss shledal nař. rozhodnutí v tomto bodě nezákonnými, neboť rozhodčí komise ani podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. ani podle §§ 22, resp. 26 téhož zák. není kompetentní, aby rozhodovala o tom, jaké soukromoprávní účinky má podání stížnosti záv. výboru k rozhodčí komisi na pracovní poměr dotčeného zaměstnance do té doby, než o stížnosti rozhodne rozhodčí komise. Slušelo proto nař. rozhodnutí, která jsou stížena jednak vadou řízení, jednak nezákonností, zrušiti pro nezákonnost. — —

Č. 12.155.

Elektrisace. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Na udělení stavebního příspěvku ve smyslu § 2 odst. 1 lit. a) zák. z 1. července 1926 č. 139 Sb. o finanční podpoře elektrisace venkova není nároku stíhatelného stížností k nss-u.

(Nález ze dne 20. listopadu 1935 č. 19.723/35.)

V ě c: Obec M. proti ministerstvu veřejných prací o finanční podporu soustavné elektrisace venkova.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 27. srpna 1930 požádala obec M. min. prací, aby jí byl podle zák. č. 139/1926 Sb. ve znění zák. č. 112/1928 Sb. poskytnut příspěvek na náklady spojené s výstavbou transformační stanice, sekundární rozvodné sítě, veřejného osvětlování a domovních přípojek podle přiloženého projektu a rozpočtu. Podle žádosti měl celkový náklad činit Kč 195.431.50 a z příloh je patrné, že se obec na základě usnesení svého zastupitelstva z 24. srpna 1929 připojila na přespolečnou elektrárnu Bedřicha Ch. v sousední obci V. a to na základě smlouvy, jež podle svého bodu 1 má pro obec býti závaznou až do roku 1970. Uvedené usnesení i smlouva byly okr. výborem v Uh. Hradišti jako dohlédacím úřadem schváleny.

Žádosti této žal. min. prací nař. rozhodnutím, vydaným v dohodě s min. zeměd. a fin., vyhovělo a povolilo obci s výhradou schválení stát-